

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvts, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

September.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

*De constantia in bene cœptis, &
modo.*

Videbo Divam inter duas divinæ legis
tabulas fascijs involutam. Petam con-
stanter adherere DEO.

Conf. 1. Constantia, & ad diligenter al-
quid efficiendum perseverantia oritur ex
gaudio de re, quam quis agit; nunquam e-
nim fatigamur in executione actionis, quam
cum lætitia & gustu facimus. Neq; unquam
distrahimur ab eo, quod vehementer ama-
mus, & cujus præsentia valde gaudemus.
Beata Virgo recens nata habuit intellectum
illuminatum à Deo, & repletum veritatibus
æternis, illum esse beatissimum Viatorem,
qui occupatur in Deo, qui ejus quærit ami-
citiã, qui Redemptori est charissimus, qui
quàm maximè abest ab omni labe, qui quàm
plurima meretur, qui nullum habet in se af-
fectum tam parvum, quem non Deo impen-
dat, & superimpendat propter infinitum,
quod Deo debet, obsequium. Ideo constans
permanfit in adhærentia Dei, cui initio Im-
maculata Cœceptionis suæ adhæserat; quia
amabat & gaudebat in ijs. qua Dei sunt.

Conf. 2.

De Nativitate B. Virginis. 715

Conf. 2. B. V. fascijs adhuc involutam, infantulam jam rationis compotem, visis varijs familiaræ domesticæ defectibus, constantiam suo Deo dicantem, usâque verbis illis: Quis poterit me separare à charitate Dei, quæ est in Christo J. S. V. &c. tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? certa sum, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque Virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia, poterit me separare, &c.

Conf. 3. Et petam hanc constantiam, & causam ejus, amorem & gaudium eorum, quæ DEI sunt; ut sicut vehemens calor liquofacit glaciem, eamque quasi à propria natura dimovet, ut effluat per terram, eam imbibat, & cum illa quasi unum fiat; sic vehementi Dei, ejusq; Legis amore fit, ut anima quasi diffluat & absorbeatur, imbibâtq; Deum, & unum efficiatur penitus cum Deo in sumptione sacratissimi Sacramenti.

MEDITATIO CCCCIII.

De S. Matthæo.

De duplici pulsû, quo hominum corda movet Christus.

Videbo Dominum misericorditer Publi-
canum

canum Matthæum vocantem. Petam simi-
lem gratiam assequi.

Conf. 1. Quòd, sicut nullus sensus potest
pulsu interrumperè, sic Christum Dominũ
à sequentibus pulsibus cordis, nec cœli, nec
terrã dimovere possint; quia incessanter
peccatores primò ad justitiam, deinde justos
ad perfectionem excitat & urget, ut ipse re-
statatur Divæ Gertrudi lib. 3. cap. 51.

Conf. 2. Quòd primus in corde Christi
pulsus operetur salutem peccatorum tripli-
citer. 1. Quia sine intermissione alloquitur
Patrem pro reis. 2. Quia fraternã fidelitate
reos excusat, & Sanctos suos ad orandum
pro eisdem impellit. 3. Ipsos etiam reos ad
orandum & convertendum se ad Dominum
incitat, oratque ipse, Cantic. 2. *Sonet vox tua
in auribus meis, vox confessionis miseriarum
& peccatorum tuorum; vox orationis & su-
spiriorum ad me, vox laudis & fiducia, quã
cor meum oblectetur, recreetur, vulneretur.*

Conf. 3. Alterum pulsus, pro justis ad
perfectionem adducendis, etiam esse tripli-
cem. 1. Dominus virtutum alloquitur Pa-
trem ad gratulandum sibi de membris in-
corporatis. 2. Alloquitur Sanctos suos simi-
liter. 3. Alloquitur & justos ipsos ad profectũ
eorum. Utrumque in se expertus est S. Mat-
thæus; auscultabo, quo pulsu me Dominus
Eucharisticus excitet.

MEDI.

MEDITATIO ECCCLIV.

De S. Michaële.

*De felicitate Angelorum, & nostra
propter eos.*

Aspiciam cœlestes spiritus innumerabiles
eâ formâ, quâ est ipse Spiritus sanctus
visus in spiritu & igne. *Qui facis Angelos
tuos spiritus & ministros tuos ignem urentem,*
Psalm. 103. Petam agnoscere felicitatem
eorum, & meam propter ipsos.

Cons. 1. Quomodo Deus pro conversa-
tione nostri det auxilia interna & externa,
ut in tantis periculis æternæ salutis consti-
tuti, conservemur contra omnes hostilitates
Sathanae, inter alia verò auxilia esse Angelos
Dei.

Cons. 2. Quomodo Angeli Dei ament bo-
num nostrum. 1. Quia Angelis suis **DEVS**
mandavit de te, qui cùm ament **DEVM**,
ament & nos. 2. Propter nos, quia opus illis
habemus auxiliaribus. 3. Propter se, ut im-
pleatur numerus Electorum. 4. Propter
dæmones, ne habeant hunc gustum in de-
prædatione nostri. 5. Nisi nos custodiant,
nomen Angeli perdunt, quod est nomen
officij, non naturæ.

Cons. 3. Beneficia Angelis collata à **DEO**.
1. Quòd eos fecerit natura immortales, in-
corrupti-

corruptibiles. 2. Quòd eorum intellectum perfecit sapientiâ, quâ Deum quoad naturalia, aut honorem naturæ cognoscunt. Voluntatem virtutum rectitudine, qua nihil mali admiserunt, potentiâ robustissima, qua ad nutum cœlos, & omnia corporalia movent motu citissimo, quo se in nictu oculi, ubi volunt, constituunt. 3. Quòd hanc naturam gratia exornaverit, ab omni culpa exemerit, Fide, Spe, Charitate, & omnibus supernaturalibus virtutibus expoliverit, meritis virtutum expleverit, brevi duratione aptos ad beatitudinem effecerit. 4. Quòd gratiam juxta perfectionem naturæ, gloriam juxta mensuram gratiæ & meritorum impertiverit, in cœlo collocaverit, absque experimento miseræ ad beatitudinem extulerit. 5. Quòd eos innumerabiles fecerit, summòque ordine in tres Hierarchias distinxerit, summa pace foederaverit. 6. Quòd quosdam sibi assistere fecerit, alios ministrare, alios inferiorem mundum gubernare, alios homines custodire. 7. Quòd meum Angelum custodem omnibus his donis exornaverit, & ejus ministerio suæ misericordiæ divitias in me effuderit, & mihi ad sanctissimam Eucharistiam accedenti comes est, cum innumerabili multitudine Angelorum, qui velut atomi circa solem suam circumvolitant.